

Scrisoare

Blacks

Îți scriu, mămucă dragă, o scrisoare
ca să-ți prezint cum totul s-a schimbat
în lumea asta grea, apăsătoare,
în care m-ai lăsat când ai plecat.

N-oi folosi a plânsului cerneală
să îți descriu al lumii colorit
ce se topește fad în amorteală
și cade într-un somn nemărginit.

Zăpada se așterne peste casă
și face declarații de război,
iar streășina bolnavă de angoasă
o-ntâmpină cu teama de noroi.

Nămeții sunt murdari de bătrânețe
și se topesc sub propriul lor păcat
că au ținut al Albului finețe
într-un mormânt de geruri ferecat.

Burlanele se umplu de căldură
și picură Speranța pe pământ
să rupă a destinului structură
și să redea o viață din mormânt.

Un gri murdar e tot ce mă-nconjoară
și aerul e gol de conținut
Iar clipa, ce zbura odinioară,
nu mai încape nici într-un minut.

Privesc în zare lumea ancorată
de-un viitor ce nu îl știu defel.
Nimic nu e, așa, ca altădată,
când tu erai la "mâine" portdrapel.

Mai sunt lumini ce cred c-a lor voință
va colora un gol ce nu l-am vrut,
Dar al lor crez nu fi-va cu putință
să-nlocuiască-un dor de Absolut.

Ați fost trimiși să sprijiniți o lume
de care noi, cei vii, nu știm nimic,
pictată în religii sau cutume

care se zbat captive sub ilic.

Azi viața se întinde-n prezentare
pe-un șevalet bolnav de ilogism
ce și-a donat din propria fixare
cei doi piloni de bază la seism.

Bolnav acum prin lipsa de vigoare
Nu pot susține visul de demult
când șevaletul meu legat de Soare
era imun la gri-ul cel ocult.

Mai plouă cu speranțele din triluri,
cocorii se întorc republicani
și ne aduc mesaje din exiluri,
iar albul lor ne face mai umani.

O să-i întreb, acum, în prag de seară
de v-au văzut acolo-n Infinit,
unde v-a pus fireasca circulară
dictată de destinul cuvenit.

O să-i mai rog să-mi picure culoare-
din albul lor mai mult decât un strop
Să recompun bucata de splendoare
ce mă ferea de-un gri hipermetrop.

Voi colora a vieții anvergură
cu un mănunchi din alte răsplătiri,
Dar albul meu în propria pictură
te va fixa etern prin amintiri.

Voi aștepta a toamnei telegramă,
Cocorii iar să plece către sud
Să îți transmită, mamă și icoană
că fără tine Albul îl exclud.